

her er Tale om, og ikke har dristet sig til at tage Sagen op, fordi det paa Forhaand har forekommet en, at Pengene ere uoverkommelige. For imidlertid at faa noget virkelig Skøn derover, er det jo nødvendigt at se, hvad de Tal i Virkeligheden ere, og det kan man kan faa, naar man ser dem opstillede i Lovforslagsform. Det med Tilvebringelsen af Pengene er den ene Side, som er den afgørende ved et saadant Forslag. Den anden Side er naturligvis Spørgsmaalet, om Pengene slaa til, og i den Henseende er det jo Antallet af de Personer, som der er Tale om at støtte, det kommer an paa. Naar man over for de Summer, vi her have opstillet, vil gøre den samme Indvending, vil sige, at det er store Tal. Som man frygter for at indlade sig paa, vil jeg henvise til en anden Side af Opgavens Løsning, og jeg tror, at man da vil erkende, at den Understøttelse, der foreslaas ydet, er i Virkeligheden tarvelig — skal det være noget, vil det vanskelig kunne være mindre. Vil man sige, at det er for meget, saa paahviler der en Forpligtelse til at sige, hvilket mindre man da vil anse for nok, eller for noget, der kan gøre Fyldest til Gennemførelse af denne Sag. Imidlertid over for et Forslag, der er saa tungt af Penge som dette, kan man jo forlange, og Forslagsstillerne føle ogsaa Forpligtelsen til med den Nøjagtighed, som overhovedet er mulig, at give Svar paa de to Spørgsmaal, hvorfra Pengene komme, og hvor vidt de vilde slaa til. Med Hensyn til det første Spørgsmaal om, hvor Pengene skulde komme fra, har jeg ikke stort at sige til, hvad der allerede staar i Lovforslaget, til hvad jeg fremsatte ved Indbringelsen af Forslaget. De Tal, der her er Tale om, ere enten rent officielle Tal, som enhver kan efterse, eller Tal efter de Beregninger, som have foreligget i Tinget under en anden Sags Behandling, og som enhver er i Stand til at bedømme. For Alstattsens Vedkommende er det eneste faste Tal, vi have at holde os til, de 600,000 Ld., hvortil Forbruget for 1888 er angivet. Hvad der ligger ud derover, er et Skøn. Der kan den ene skønne saa, den anden saa, men afgørende Bevis for det ene Skøn mere end for det andet lader sig ikke føre. Vrede Medlemmer ville erindre, at den ærede Konsejlspræsident har skønnet, at Alstatten vil indbringe 5 Mill. Kr. — ikke mere — det ærede Medlem fra Stege (Bojsen) har villet anslaa det til 5½ Mill. Kr., det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber) til omtrent 7 Mill. Kr. Vi Forslagsstillere have ment, at dette sidste maaste vilde være det sandsynligste. Men alt det er jo et Skøn, og da der netop i denne

Sag er saa meget Skøn, vil jeg henstille til den ærede Minister, som er til Stede her, om han ikke vil anse det for rigtigt i denne Sag at komme de positive Tal, der overhovedet kunne have, saa nær som muligt, altsaa henstille, om det ikke vil være formaalstjenligt, ikke alene over for denne Sag, men ogsaa overfor de andre Lovforslag, hvor Allet spiller en Rolle, at supplere de Oplysninger, vi have fra 1888 til Dato. Vi nærme os Udgangen af 1890, og der er altsaa gaaet 2 Aar siden, saa at det sikkert vil have ikke ringe Interesse at faa at vide, hvorledes Alforbruget har stillet sig i de 2 Aar, der ere forløbne, om det har været som hidtil, eller om det har været større, eller om der mod Forventning er indtraadt en Standsning deri. Disse Oplysninger antager jeg kunne foreligge Tinget endnu i rette Tid til at kunne faa den Indskyldelse, de maatte have Krav paa, inden vi komme til endelig Bedtagelse af noget af disse Forslag. De andre Opgivelser af finansiel Natur ere rent officielle Tal. En Tredjedel af Brændevinsskatten og Vintolden udkommer ganske simpelt ved at dividere de officielle Tal med 3, og det er intet Kunststykke. Hvad Vintolden angaar, er der ganske vist en Forhøjelse, som vi have foreslaaet og beregnet til 727,000 Kr. Den er bygget paa et Gennemsnit af Aarene 1884—88 og er støttet paa Regeringens Fordeling af Vin paa Justager i Positionerne 34 a. og 34 b., som er 60 pCt. og 40 pCt. Beregningen for de enkelte Positioner anser jeg det ikke for hensigtsmæssigt at meddele her, den bliver nærmest at bedømme i et Udvalg. Den samlede Vintold med Forhøjelsen vilde efter Oplysningerne fra 1884—88 udgøre i Gennemsnit 1,369,700 Kr., og da Gennemsnitsindtægten af Vintolden i de nævnte Aar har været 642,400 Kr., saa kommer det Tal, jeg nævnte som Forhøjelsen. Det er, hvad jeg har at sige om den finansielle Del af Forslaget. Naar jeg saa kommer til Spørgsmaalet om, hvorvidt disse Penge ville slaa til, saa have vi der nævnt et Tal paa de forsørgelsesberetigede Personer, der ville falde ind under Loven, nemlig 78,000. De Herrer kunne da med Rette spørge, hvor jeg har det Tal fra, og det kan jeg ikke svare paa med et enkelt Ord saaledes som før, thi det foreligger ikke i noget officielt Tabelværk. Man kan ikke der slaa op paa en Rubrik over ubemidlede over 62 Aar og saa finde Tallet 78,000. En saadan Statistik have vi ikke. Tallet er et Beregningstal. Men jeg kan sige ærede Medlemmer, hvorpaa denne Beregning hviler, og det vil da være muligt for enhver at gøre den efter. Jeg skal be-